

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „Koroški Slovenec“, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov: pol. in gospod. društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko, gospodarstvo in prosveto

Izhaaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev. Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g Za Jugoslavijo četrletno: Din. 25—; celoletno: Din. 100—.

Kje je novi deželni glavar?

„...in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!“ Tako se je glasilo božje poslanstvo pred tremi tedni. Koroškim nemškimi strankam ni prineslo miru, ker niso dobre volje. Niti božično razpoloženje ni moglo prinesti zblizanja, da bi se vsaj na drugem zasedanju izvolil novi deželni glavar. Vedno smo še brez njega in nobeden ne ve, kdaj bo izvoljen, ker je radi razcepljenosti strank in ostrega boja pred volitvami nasprotstvo med strankami tako ostro, da se dosedaj še ni posrečilo dobiti dvetretjinske večine, ki je za volitev potrebna. Stranke se krtačijo dalje in kopljejo nove prepade med seboj.

Običaj je, da pripade deželni glavar najmočnejši stranki v deželi. Najmočnejša stranka je socijaldemokraška, ki je bila prvotno tudi pripravljena, da imenuje kandidata. Zahtevala je za ta slučaj od meščanskih strank, da omogočijo večino v deželnem zboru, da bo mogel novi deželni glavar tudi v resnici vladati. To so meščanske stranke odklonile in na vrsto je prišel Schobrov blok kot druga najmočnejša stranka v deželi. Socijalni demokrati so popustili, ker ne bi imeli večine v deželnem zboru. Popustili so tudi glede veljavnosti sklepov deželne vlade. Doslej je odločevala večina, zanaprej pa bo za veljaven sklep potrebnih 5 glasov, to je 4 socijaldemokratskih in en meščanskih strank, obratno pa bodo morali za predlog meščanskih strank glasovati tudi socijalni demokrati, da bo dobil večino.

Schobrov blok je za kandidata predlagal nam vsem dobro znanega inž. Vinko Schumyja, ki je bil najprej gospodarski potovalni učitelj za slovensko ozemlje, pozneje živinorejski nadzornik, med vojno pri vnovčevalnici za živino, potem deželni svetnik, deželni glavar, minister, vicekancler, notranji minister in sedaj zopet deželni poslanec. Landbund ga za ministra ni več kandidiral in povrniti k svojemu prvotnemu poklicu se tudi ne mara več. Socijalisti proti izvolitvi inž. Schumyja niso imeli pomislekov, ker je kot notranji minister ostro nastopil proti avstrijskim fašistom in se jim je vsled tega prikupil, a pri volitvi deželnega glavarja mora biti navzoča dvetretjinska večina, to je 24 poslancev od 36. Socijalisti imajo 15 in Schobrov blok 8 poslancev, skupaj 23. Manjkal je tedaj še en poslanec. Po „K. Tagblattu“ je kneginja Lichtenstein v Rožeku pritisnila na svojega nameščenca narodnega socialista Herzoga, da bi omogočil Schumyjevo izvolitev s tem, da bi ostal vsaj v dvorani. To prizadevanje se je izjalovilo.

Četudi je bilo pri takem položaju jasno, da kandidat Schumy ne dobi večine, je prišlo kljub temu do volitve. V dvorani je ostalo 14 socijalnih demokratov (eden je bil vsled bolezni odsoten) in 6 landbundovcev, skupaj 20. Vsi drugi poslanci, tudi 2 vsenemca Schobrovega bloka, so se odstranili. Odstranila sta se tudi oba slovenska poslanca, ker nimata povoda, da bi omogočevali izvolitev moža, ki je izjavil, da so Slovenci tujeroden element. Tako je inž. Schumy propadel.

Landbund je nato sklical sestanek zaupnikov, na katerem se je sklenilo, da se od kandidature inž. Schumyja ne odstopi. Pa ta sklep nima dosti pomena, ker je izvolitev inž. Schumyja pri sedanjem položaju nemogoča. Landbund se bo moral ogledati za drugim kandidatom, saj jih ima dosti na razpolago, bržkone pa mu tega ne bo več treba, ker bo predvidoma postavila deželnega glavarja najmočnejša stranka v deželi.

„Bauernzeitung“ razmotriva o vzrokih, zakaj so se stranke odstranile iz dvorane, in pravi, da je to posledica gonje krščanskih so-

cijalcev proti inž. Schumyju. Slovenci pa so se odstranili vsled tega, ker je šel Landbund v manjšinskih vprašanjih vedno svoja ravna pota. K tej ugotovitvi bi mogli trditi mi ravno nasprotno. Nas Slovence pač oseba inž. Schumyja in njegovo delovanje v preteklosti nikakor ne more navdušiti.

Zakaj so se odstranili krščanski socijalci, ve povedati „Arbeiterwille“, da so zahtevali enega od treh deželnozborskih predsednikov in drugega namestnika deželnega glavarja. Ker tej zahtevi socijaldemokrati niso mogli ugoditi, so kršč. soc. preprečili volitev deželnega glavarja. „Da bosta oba Slovenca pomagala krščanskim socijalcem pri obupnem boju za mandate, je bilo predvideti. Volilni dogovori med tema dvema strankama, ki so vsebovali očividno politične in finančne obveze, se še zdaj občutijo.“ Da ni nikakih dogovorov med našo stranko in krščansko socijalno, to smo povedali že večkrat. Po mnenju istega lista so se vsenemci odstranili vsled tega, ker jim Landbund ni hotel dati mesta deželnega svetnika. Vsenemci pa zavračajo ta čitek in pravijo, da so se odstranili, ker Landbund noče priznati razsodišča, ki je bilo vpostavljeni pred volitvami.

K Schumyjevi kandidaturi zavzema v dolgem članku svoje stališče tudi „Kärntner Tagblatt“, ki navaja važnejše dogodke iz Schumyjevega življenja, kakor Koroško banko, Vicijev proces, kmečke brambec itd. in ugotavlja, da inž. Schumy med koroškim prebivalstvom nima zaupanja, deželni glavar pa mora živati zaupanje prebivalstva. List vprašuje, zakaj ravno Schumy? „Ker je danes inž. Schumy brez posla. Po odstopu Schobrove vlade je Schumy izgubil posel. Biti načelnik Landbunda v državi, vendar ni nikak poklic, nikaka zaposlitev. Brez dvoma je Schumy upal, da ostane na Dunaju. Ali notranji minister je postal inž. Winkler in Schumy, po poklicu kmetijski potovalni učitelj in živinorejski nadzornik, nastavljen od deželnega kulturnega sveta, se vendar ni mogel povrniti k temu poklicu. Če je resnično, da se je skušalo dobiti za Schumyja druga zaposlitev, ne moremo presoditi. Izhod — tako se presoja zadeva v javnosti — bi bilo mesto deželnega glavarja.“

Mi na novega deželnega glavarja še lahko čakamo, vprašanje pa je, če tako stanje prenese celokupno deželno gospodarstvo.

Seja deželnega kulturnega sveta, 3. decembra 1930.

Živinoreja in svinjereja na Koroškem.

Poroča dr. Scheuch: Kulturni svet bo skrbel za živinorejsko bodoče leto s tem, da se bodo ustanovljale živinorejske zadrage in se bodo vpostavljali skupni biki. Potem se bo nadzorovala molžečnost krav in se bo širilo živinorejsko knjigovodstvo. Koroška ima zdaj 56 živinorejskih zadrug, v katerih je 1500 posestnikov, ki imajo 10.000 krav. Lani so se nanovo ustanovile zadrage v Rožeku, Stokenboju in St. Lenartu (Labudskem). V St. Pavlu se je ustanovila svinjerejska zadruga. Kulturni svet bo te zadrage tako podpiral, da donšajo k plačilu kontrolnih asistentov, a mesečno ne več ko 60 S.

Zadugam se bo dajala pri nakupu bikov podpora v znesku 30% stroškov, zasebnikom 25% vrednosti. Za biko, ki so dosegli tretje leto, se bo dajala primerna podpora, da se jih ne daje mesarju, marveč se jih porabi še naprej, ker se sicer porabi preveč dobrih bikov.

Potrjevanje bikov.

Za potrjevanje se bodo uredili večji okoliši, v katerih se bo združila živina enake plemenske vrednosti. Število potrjevalnih komisij se znižuje od 28 na 10. Pri-

redilo se bo 30 živinskih razstav in se bodo priznavale bikom nagrade.

Uspehi.

Najboljša je bila letos v deželi krava posestnika Zmólniga, ki je v desetih mesecih dala 7454 l mleka, v katerem je bilo 266 kg masla. Druga Verniševa krava

Pri obolenjih vsled prehlajenja, revmatičnih, skrninastih in živčnih bolečin so Togal-tablete neprekosljive. Togal izloča skalnično kislino in seže potentakem neposredno do koronine zla. — V vseh lekarnah. Cena S 2,40. 1

v Sachsenbergu je dala 7186 l mleka, ki je imelo nad 4% masla. To so posamezne številke, a so najboljše v pincgavskem živinorejskem okolišču sploh. Iz tega se vidi, da naša živina zelo dobro molze, seve se mora skrbno in pravilno krmiti.

Svinjereja.

Da se dvigne svinjereja, se bo podpiralo nakupovanje plemenskih prašičev. Zlasti se bodo pri tem podpirale zadrage, da se polagoma dobi v deželo več dobrega plemena. V deželi se bo gojilo dvoje plemen, nemški plemeniti prašič in oplemenjeni domači prašič. Domači prašič so bo redil v Kotu, St. Lenartu, Šmohoru, St. Vidu in Velikovu, plemeniti nemški prašič pa v Špitalu, Greifenburgu, Beljaku, Celovcu, Trgu in Wolfsbergu. Na Koroškem je zdaj 17 svinjerejskih zadrug, sedem pa se jih bo prihodnjic ustanovilo. Za knjigovodstvo v svinjereji se bo priredil tečaj v Celovcu. Na Perkovem pesstvu se delajo poizkusi s krmljenjem in pitanjem. Kadar bodo tako zahtevale zadrage, se bo začelo potrjevati tudi plemenske prašiče, kakor se zdaj potrjuje biko. V gorjanskih kmetijah se bodo prihodnje leto izboljševali svinjski hlevi. Prirejevali se bodo tečaji, v katerih se naj ljudje počue svinjskega pitanja. Kmet pita na maščobo, Dunaj pa hoče le mesene prašiče in zato je treba drugače pitati kakor dozdej.

Ovčjereja.

Ker se dandanašnji ljudje zopet bolj zanimajo za ovce, se bo za Pliberk in Železno Kaplo napravila ovčjerejska zadruga. Koroško pleme je dobro in se lahko razširi po vsej Avstriji.

Živinoreja v Labudski dolini.

Steinkellner se zahvaljuje kulturnemu svetu, da je uspešno odpravljal in odpošiljal svinje in govejo živino, kar je je bilo odveč. Kulturni svet nam je na jesenske trge poslal kupcev, ki so letos v St. Lenartu kupili 100 plemenskih volov. Samo pitanih volov se ljudje niso mogli iznebiti. Ko so se prašiči letos spravljali v vagone, se je videlo, da jih je preveč takšnih, da Dunaj zanje ne mara. Naj se ljudem poskrbi mrjascev in plemenskih svinj. Za svinjerejo pa bi ljudje potrebovali, ako se naj pita na meso, beljakovine bogato krmo, ki je zelo draga. Kmetje v gorah imajo volé in nimajo dosti krav, zato tudi za svinje ni mleka in se jim naj da podpora za nakup beljakovine (ribje moke).

Konjereja.

Položaj konjerejev je kar obupen. V prejšnjih letih so se vsaj še žrebeta prodajala, letos tudi teh ni mogče odpraviti. Lani se je uvozilo v deželo 7000 konj, prodalo se jih je iz dežele samo 1000. Ta uvoz naj se zabrani.

Msgr. Podgorc: Slišali smo, da se morejo prodati samo prašiči v teži 60 do 80 kg. Ali kmet ima odrasle živali in mora tudi te prodajati, pa jih ne more deliti na kose po 60 kg. V prejšnjih letih so bili za težke svinje kupci domači mesarji. Meso bi ti potrebovali, ali slanina se ne morejo znebiti, ker trgovec kupuje po ceni tujo mast, ki nikakor ni tako dobra in tečna kakor domača. Konzum kupuje mast v trgovini, mesar pa ima klet polno slanina in svinj ne more kupovati, ker s slanim nima kam. Ta uvoz tuje masti se more zabraniti. Kar se tiče konjereje ne moremo potrjevati, da bi se

dobili avtobusno zvezo. Poprava ceste še ni gotova in se vozniiki ne jezijo brez povoda, ko se širokega avtobusa skoro ne morejo izogniti. Da se prepričijo nesreče, naj bi se avtobusni promet raje prekinil dotlej, dokler cesta ne bo gotova.

Radiše. Zatoniło je nam staro leto. Treba je, da se nekoliko ozremo nazaj. Pomisliti moramo, kako smo delovali v preteklem letu. Vprašati se je treba, kako smo delovali v verskem in kako v narodnem oziru? Obojno je nam jako potrebno. Premišljujemo torej nekoliko o našem narodnem delovanju. Ugotoviti moramo, da je bilo naše narodno polje še premalo skrbno obdelano. Skrbeti moramo, da bo tekoče leto v tem oziru boljše. Posebno zdaj po zimi imamo časa zadosti. Naj bi ne bilo nobene slovenske hiše brez našega časnika in naj bi tudi ne manjkalo dobrih knjig, ki jih ima na razpologo naše izobraževalno društvo v precejšnjem številu. Kdor bo je čital, bo vsakemu le v korist, zakaj prelep je jezik slovenski. Ko ga bereš in ko ga slišiš, se ti zdi, kakor da bi bilo slavčkovsko petje v gaju. Naše društvo naj bi delovalo zdaj po zimi še intenzivneje. Ne zabite, da kar storite za se, bo izginilo z vami, kar pa storite za narod, bo ostalo za vselej.

Kotmara vas. (Razno.) Poglejmo nazaj v preteklo leto. V novembru l. l. sta stala pred poročnim oltarjem Miha Pak, p. d. Kezmar na Plešivcu in Terezija Nemeč, p. d. Toplicarjeva. Oba sta bila igralca in odbornika našega društva in obenem še cerkvena pevca. Gotovo nam bosta pomagala tudi še v bodoče. Bilo srečno! — Isti mesec smo položili k večnemu počitku Hanjizija v Čahorčah v starosti 79 let. Bil je odločen Slovenec in katoličan, ves čas naročnik Mohorjevih knjig in našega lista in član domačega društva. — Na Štefanovo pa smo spremljali k zadnjemu počitku daleč naokoli znanega in vzglednega moža Andrejca v Št. Gandolfu ob prisotnosti bilčovškega in domačega g. župnika, šolske mladine in požarne brambe, zakaj pokojni je bil več let član krajnega šolskega sveta, soustanovitelj in nekaj časa tudi načelnik požarne brambe, skozi 16 let cerkveni ključar farne cerkve. Članu domačega društva so pevci zapeli na domu in ob grobu ganljive žalostinke. Da bi živela večni mir! — Izobr. društvo „Gorjanci“ ima v torek dne 20. januarja ob 2. popoldne pri Šimonu v Št. Gandolfu svoj redni letni občni zbor. Pride govornik.

Lipa nad Vrbo—Kranj. (Poroka.) Dne 27. decembra preteklega leta sta se poročila tukaj g. Lipko Falle in gdčna Tilka Florjančič. Poroka bi se imela vršiti že preje — jugoslovanski konzulat poroke sicer ni hotel prepričiti — a treba je v takih slučajih prej vprašati, kako je z izvozom lepega in mladega blaga. Pri kaki stari klepetulji bi šlo menda hitreje. Mnogo sreče!

Župnik Lovro Božič †. Ko je tonilo leto 1930, je v Šmarjeti ugasnilo življenje tamošnjega g. župnika Lorenca Božiča. Pokojni je bil rojen 31. jul. 1887 v Kazazah, študiral kot gojonec Marijanišča na gimnaziji in dovršil tudi bogoslovne študije v Celovcu, pel novo mašo l. 1912 in leto navrh nastopil dušnopastirsko službo. Služboval je kot kaplan v Tinjah in Prevaljah, l. 1915 je prišel kot provizor v Apače, leto navrh se je preselil kot župnik v Melviče, odkoder je prišel o Veliki noči 1921 kot župnik v Šmarjeto in je kot tak iz Šmarjete dal časa oskrboval tudi sosednje Apače. Njegovu skoro desetletno vneto dušnopastirsko delovanje v Šmarjeti je versko življenje zelo poglobilo in razširilo. Nedeljo za nedeljo je imel po dve božji službi, širil je posvetitev družin Jez. Srcu, skrbel za cerkev. Posebno je znal pridobiti moški svet za obisk cerkve in prejetje sv. zakramentov, pa tudi druge stanovske nedelje se zdaj v Šmarjeti obhajajo kot malokje. Obilni naporji pa so bili največ vzrok, da se je prej tako krepkega gospoda lotila tuberkuloza goltanca. Ni se pa zavedal resnosti te zavrattne boleznii in zato tudi ni iskal pravočasno zdravniške pomoči. Hiral je skoro 2 leti, a še skoro do zadnjega delal. V pondeljek 29. decembra mu je še dišal tobak, zvečer pa je mirno zaspal v najlepši moški dobi, v 44. letu. Zaplakala je župnija ob mrtvaškem odru in na Silvestrovo je prihitalo vse poslovit se od priljubljenega dušnega pastirja. Kljub neugodnemu času ga je spremljalo k zadnjemu počitku tudi 12 duhovnikov sobratov, med njimi gg. dekana borovelske in dobrlovaške dekanije. Bog daj njegovi duši plačilo, šmarješki župniji pa enako vnetega naslednika!

Smrt. „Tam na Koroškem, tam so naše meje...“ prepeval je mali srček, edineček Milanček g. Kultererja v Nazarjih pri Celju in teden dni pozneje se je dvignil na belih angelskih perutih v rajsko brezmejnost, da kot nebeški krilatec bdi nad svojo koroško očetinjavo, dočim je zemeljske ostanke zagrnila z bolnim jekom na njega tretji rojstni in novega leta dan druga njegova domovina, dlična Savinjska dolina.

Kamen. (Pogreb.) Dne 3. januarja je naš veliki zvon vabil ljudi k pogrebu Gracejevega očeta, Miklavža Zapečnika, v Kamenski gori. Dočakal je 80 let. Bil je zanimiv človek. Vsem prikupljiv, je opravljial razna dela. Za kratek čas je včasi z rajno Petrinjo v Podkriju pri Mohličah šel v meglo in delal točo in v svoji

Primarij Dr. Franc Glauber prvi:

„To je zdaj dokazano: Mleko, zmešano s Kathreinerjem, se trikrat (!) tako dobro prebavi kakor drugače!“

... torej k mleku zmeraj Kathreiner Kneippovo sladno kavo.

šaljivosti bi jo skoraj enkrat v Velikovcu poštelno skupil, ko je Labudčanom grozil s točo. Marsikateri se vprašuje, kje neki je Gracej pustil tisti recept, po katerem je rajni mešal kašo, ki je potrebna za točo. Najbrž ni pustil nič zapisanega in tako se je eden od najstarejših mož naše fare preselil za starim Dajčmanom in čez 90 leta staro Cehmarco, upajmo, da v srečno večnost.

Drobne koroške novice. Celovski rajhovski generalni konzul Gustav Haas je 9. t. m. umri zadet od srčne kapi. Njegovo truplo bo prepeljano v Nemčijo. — Sanacija celovške občine, ki je v rokah vsenemške župana, se je ponesrečila. Razen vsenemške stranke so glasovale vse druge proti predlogu, da bi se predali mestna elektrarna in cestna železnica nižjeavstrijski eskomptni družbi in postavili pod mešano skupno upravo z akcijsko družbo koroških elektrarn. Sedaj preostane samo še zvišanje mestnih davkov. — Dne 8. t. m. zvečer je govoril v Celovcu knez Starhemberg svojim ovčicam. Takoj v začetku so skušali motiti zborovanje narodni socijalisti s klici „Heil Hitler“. Policija jih je morala z gumijevkami pregnati iz zborovalne dvorane. Ko se je neki baron Morsey ogreval za monarhijo, so narodni socijalisti demonstrativno zapustili dvorano. Bakljada je potekla mirno. — Isti dan popoldne so se zbrali na Novem trgu komunisti z namenom, da bi razbili občinsko sejo. 2 komunisti sta romala v zapor. Komuniste in narodne socijaliste, ki so se istotako zbirali na trgu in mislili zborovati, je policija razgnala. Nobeno teh zborovanj ni bilo prijavljeno. — Dne 3. t. m. so zabeležili na Koroškem 12.625 podpiranih brezposelnih. Število se je v teku enega tedna pomnožilo za 1433 oseb.

DRUŠTVENI VESTNIK

Celovec. (Božična prireditve.) Začudili smo se, ko izvemo, da pripravlja celovško tamburaško društvo „Bisernica“ presenečenje za tukajšnje Slovence. In res, par dni pred božičnimi prazniki dobimo vabilo k božičnici. Priprosta je bila prireditve, ne takšna, kakor smo jih vajeni od mogočnih in premožnih nemških

društev — toda kljub temu je nas presenetila. Bilo je to nekaj prikupljivega, domačega. Slovenski jezik, slovenska godba! Kako lepo je donela pesem „Sveta noč, blažena noč“ zasvirana od tamburaškega zbora, po dvorani. Ob svitu božičnega drevesa je nam mil. g. kanonik Podgorc razložil pomen praznika in slikal razliko razmer med časom ob Kristusovem rojstvu in današnjim. Zelo hvaležni moramo biti našemu tamburaškemu društvu, da je imelo pogum nam pripraviti to veselje, ki smo ga uživali prvič po vojni v Celovcu, in upamo, da nam bo kmalu spet pokazalo svoje znanje in nam ponudilo zaželjeno veselje.

Št. Vid v Podjuni. (Igra.) Naše izobr. društvo „Danica“ je 28. decembra uprizorilo pri Voglu v Št. Primožu ljudsko jako poučno in ganljivo igro „Vaški lopov“. Uspeh je bil vsestransko krasen. Udeležba ogromna, cel hodnik je bil poln poslušalcev, ki žal na oder niso mogli videti, pa so dobro slišali. Igralci so brez izjeme svoje nekatere posebno težke vloge zelo dobro izvedli: kretnje, povdarek, vse prav umestno; kolikokrat so bili gledalci ganjeni do solz, dokler ni pritekel na oder, in to se je velikokrat zgodilo, krojač in občinski sluga v eni osebi, ki je z govorom in gibčnim sukanjem na odru povzročil obilo smeha. Igra je tako dopadla, da je stari igralec iz Žitare vasi (velikokrat je dotični še zdaj gibčni starček igral v „Miklovi Zali“ Serajnika) večkrat zatrdil: „Mene nič ne greva, da sem k igri prišel.“ Priserčna hvala gre vsem igralcem brez izjeme. Pred igro je režiser in izvrstni igralec po nedolžnem preganjanega Janeza, g. Franc Smolnik, razložil vsebino igre, da so potem gledalci s tem večjim zanimanjem sledili poteku igre. Med odmori je krasno udarjalo strune osem naših tamburašev in tudi moški pevski zbor je zapel vmes več pesmi, eno od teh popolnoma novo. Po igri se je bogoslovec g. Josip Picej zahvalil za velikansko udeležbo in tudi številnim gostom iz Žitare vasi in Škocijana, v imeu društva vzel slovo od dosedanega vrlega predsednika Aleša Smolnika, ki se bo na žalost nas vseh preselil v Hodiše. Predsednik nam je za slovo zaigral dovršeno, kakor je to vselej znal, v „Vaškem lopovu“ glavno vlogo. S težkim srcem se ločimo od njega in smo prepričani, da ga bo izobr. društvo v Hodišah z veseljem sprejelo v svojo sredo. Nam pa ostane g. Aleš Smolnik kot prijatelj in kot igralec v najboljšem spominu.

GOSPODARSKI VESTNIK

O češpljevem kaparju.

Ogromna škoda, ki jo je povzročil kapar v zadnjih letih na češpljevih nasadih pri nas, je vzbudila tudi zanimanje za tega škodljivca, ki je poleg splošne zanemarjenosti glavni vzrok propadanja naših češpelj. V naših krajih sicer češplje nimajo tako velikega pomena za narodno gospodarstvo kakor recimo v Bosni, vendar pa njihove vrednosti ne smemo podcenjevati. Ne smemo tudi pozabiti, da niso ogrožene samo češplje, ampak tudi drugo sadno drevje, kakor jablane in hruške. Kapar namreč napada najrazličnejše rastline. Zato se je treba lotiti zatiranja tega škodljivca, zakaj razširjenost kaparja je zavzela nevaren obseg, o čemer pričajo naši češpljevi nasadi. Močno napadena drevesa spoznamo lahko navadno že od daleč, ker so po večini vsa črna od takozvane sjavaosti, ki je vzporeden pojav s kaparji. Manj na-

PROMESE

gradbene srečke (Bause) izdaje 1926

Žrebanje 15. februarja. Cena S 5.—

Glavni dobitek S 200.000

J. PROKOPP

BADEN, N.-De., Hauptplatz Nr. 17.

padeno drevje pa dobimo povsod po naših krajih, le malo je najti dreves, ki so še popolnoma čista.

Škodljivost kaparja je v tem, da izsesava drevju sok. Če pomislimo, da izsesava močno napadeno drevje na tisoče kaparjev vse leto, z

